

SA DEFENSA

Periódico independiente

Correspondenci

Hem rebut aquesta semana un article firmat per *Un que du bigots* y apesar de agradarnos s'argument, mos veim en sa necesitat de no insertarlo per considerar que uns cuants párrafos entran plenament á s'asquerosa vida privada de un caporal pellós.

En molt bon gust li publicarem si vol que sa redacció de SA DEFENSA se cuidi de retirar lo que troba per convenient, perque consti que sostenim lo que diguerem, que sa roba bruta la deu haver de rentá cada qual en es seu rentadó.

Si está conforme aquest señor ja dirá cosas.

MILLORES PELLOSES

Pero y que han fet es pellosos? Els ayuntamens passats feren moltes coses de profit, pero y s'ayuntament actual que fa y que es lo que ha fet? No teníu present totes ses seves empreses? Mirau, sa primera millora que fé es nou partit, va esse treure es peon de Llorito pero ben prest en Ramón torná agafá es chismes. Devés es Jané es bando pellós té per empresa, treure ó fe fugí es mestre de s'escola, pero es bastiments fan uí y no poren acabá s'obra y es mestre altre volta torna prendre ses clases de s'escola. Pe sa setmana santa, es diven-dres sant, en Biel te es capritxo de suspender el Secretari, pero es tir li surt per sa culata, amb un tancá y obri d'ulls es tornat reposá D. Mateu. Dins es mes de Matx D. Gabriel treu un retgidó defora de sessió y pensant tondre, quedá tós, sa broma ha costat á nen Llull es perde sa vara y Deu sap quant la tornarà prendre. Fan es consums, y es pellosos son *tan bons administradors* que perjudiquen ses entrades de la vila amb uns sissens duros. ¡Gran millora, em-

presa acertada! En Ramón de Llorito cobra dos mesos sense fé feina y amb axó sofreix un nou quebranto sa caixa y maldement hu pagás sa mañoría, sempre queda mermada sa pobre caixa de la vila en sos dos reals mes que donaven cada día á nes sustitut den Ramón. Pero y perqué aná contant una per una ses millores fetes pe sa pell? Just vuí que vos ficseu en ses plasses y carrés d'aquest poble y digaume, haviu vist mai cosa mes abandonada? ¡Quina vergonya! Pero y axó son aquells matexos que tant criticaven els ayuntamens anteriós que tan be venturosament se cuidaren de la vila? Recordem als sacrificis que feren, ses caminades que pegaren, es cel que desplegaren sempre que se tractava d'haver de defensá els interesos des poble. En Llull vol sa Titulá de Potecari en so sou de noucentes y pico de pessetes y D. Teodoro just per no agravá amb un centim els presupuestos, no complau D. Gabriel. Se reunexen es Batles des partit d'Inca y mes tart es des partit de Manacó y Palma per veure que s'havia d'acordá. Resolen nombrá una comissió composta des Batle d'Inca, Manacó y Llucmayó perque estudien s'asunto, al entretant se neguen tots á pagá un sou tan cresent á nes potecari Titulá des seus pobles respectius. Posen plet y el perden, y llavonses va esse quant Sineu y molts d'altres pobles posaren vacant sa plassa de Potecari Titulá. Pero y que no fé D. Teodoro per poré salvá aquestes noucentes y pico de pessetes? Cuantes anades y vengudes con tal de no aumentá els presupuestos? Y axó no es díu mirá mes pels interesos de la vila que pes seus propis interesos? Qui no hu recorda encare? Qui no te present lo que feren es nostros ayuntamens? Cuantes millores no realisaren? Es grandios aujup de la vila nova, en temps de D. Andreu Real, es Madero en ses seves dependencias, sa nova abauradó y urbanisació des *fossá*, desmontá es camí d'avall y es de Son Coc ó de María y es de Cauvari, obrí se carretera de s'estació y es carré nou, fé es dos edificis des Mercat, es jardí de devant S. Francisco,

fe ses acres y arregla ses canals y pati des convent, fé sa costura publique de nines y habitació pe sa mestre, fe es despaix de s'alcaldí en sos seus mobles, axó y moltes mes coses encare, no son millores totes dignes d'aplaudí? Y en camvi quina millora ha fet es nou ayuntament? Els caporals de sa pell no se cansaven de repetí, que quant ells entrarién capgirarien es poble. Are bé, es axí que hu han fet? Parlau en franquesa; haviu vist mai mes abandono? Recorreu ses plasses y carrés d'aquesta vila y no trobareu mes que pedres, no voreu mes que macs, amb unes regates y fosses que fan pó. Mai mai haviem contemplat uns carrés mes esfondrats, mes poc cuidats, mes poc netetjats. Pareix que no hi ha Batle y que tothom hei tira á dretes. No hu reparau? no hu tocau en ses mans? no notau aquesta dexadés, aquest poc gust en tení arreglats y ben nets y espedregats tots es carrés de Sineu? ¡Quins homos tan escrupulosos y remirats es de sa pell! La vila, cuidarse de la vila, vetlá pels interesos des poble, musique celestial; are aná de casa en casa, procurá engatussá aquell ó aquell altre, d'axó no sen descuiden. Ved aquí ses millores pelloses. Idó be, amb aquest tan poc interés en be des poble, aon arribarém? Que sutceirá? Fará uí tot.....?? No creím ni porem creure que ses persones d'orde puguin quedá indiferens devant tant d'abandono. Es partit de sa Pell ha fracassat; res ha cumplit; se fa precís agrenarlo.

Un des carré maió

Sa plassa de Menescal

Que no sabeu que es Menescal ya guanya cincantes pessetes? ¡Bones economíes? Primé y fins are tots voltros hu sabeu, guanyava es Menescal de Sineu de trenta á coranta duros y fins al present trovavem qui heu volía essé per aquesta petita asignació. Pero entren es pellosos, uns homos estufats,

uns homos par qui administrin en sos peus y sense tení en conta per res com sa troba sa caxa de la vila, aumentan sa plassa de Menescal fins á cincentes pessetes. Bon any enguany per aumentá pessetes. Yo no vui dí, que trenta ó coranta duros siguin molt, nó, no es axó. Estam conformes que es un poc poc; pero també hem de mirá, de lo que se pot dispondre. Si per economíes hem de suprimí una plassa tan important com es s'ayudant de nins de s'escola públque y llavonses mos resulta que per un altre cantó sa maioria pareix que vol derrotxá, axó no es tocá dins Mallorca. Sa plassa de Menescal de Sineu que fins are era de trenta ó coranta duros aumentarla vint ó trenta duros mes si voleu, ya ni havia prou. Guanyá es Menescal are, el doble de llavó ya poría haver estat ben satisfet. En trecentes pessetes ó trecentes cinquanta que tengués es Menescal, ya es poría haver conformat. Perqué idó eumentarlo fins á cincentes pessetes? Enguany que sa caxa se troba axí com sa troba, encare sa maioria tendrá sa poque delicadesa y es poc mirament d'agravá mes y més s'arques municipals en nous gastos y nous gravamens? Quina administració tan rara sa de sa pell. Favoritisme, pur favoritisme, ved aquí es seu únic ideal. Es ve que s'higiene y sa salut públque han de está eteses molt ateses, son de primera necessitat, estam conformes; pero y antes que també no estaven ateses? que no teníem un Menescal que tenia molt d'esment y se cuidava prou des seu ram? Y apesar d'axó, es seu sou era reduit. Pero sa maioria no pot consentí que es Menescal de la vila domés guanyi de cent cinquanta á doscentes pessetes y le aumenta fins á cincentes. Ya s'hagués pogut aconortá es coxí den Biel en trecentes ó trecentes cinquanta pessetes. Axó es lo que tothom troba, es matexos pellosos heu recriminan, no heu troben ben fet, tots están conformes que en Toni en 300 pessetes, ya s'hagués pogut doná per satisfet. Pero segons vetx no sen patxen de raons ni miran si hi ha dotbés á sa caxa ó si no ni ha, lo que importa es un bon sou. Cent duros nets y esporgats, axó es sa millora mes important des partit de sa pell. Quin acte de caciquisme mes manifest. A los míos, á los míos. Que sa caxa no hu pot suportá, no importa, á los míos. Que enguany hi heurá déficit, que ni hagi, á los míos. Que sa banquerrotá es segura, endevant, á los míos. Axí s'administra. Si no mos deschondim, sa camia que duim, mos empenyorarán. ¡Quin contrast! Els ayuntaments passats si porien campá en cinc no gastaven sis. Y s'ayuntament actual si pot passá en cinc, gasta vint y cinc. Realment es una administració nova, moderna, com

modern es també es seu catolicisme. Pero y es axí que se fan ses economíes? Es axí que se ajugera á nes pobre? Afegint noves pessetes? Aumentant es sou? Axugant sa caxa y escurant es seus recons? Nou sistema d'administració. Y voltros pellosos encare no badau es uyis? Encare no veis que mos ne anam de pressa á sa ruina? Cuant voldrem no hi serem á temps. Estarem endeutats fins á ses selles.

Un Sinavé.

Capbuitades de sa pell

Que no vos varen dí que sa maioria tudá setenta nou pessetes? Sabeu que es de gruxat? Mirau, de ses baxes vengudes del Sr. Administradó, sa maioria de sa Junta Municipal no se conformá y n'apelaren setenta nou. Per axó, compraren setenta nou papés sellats de pesseta cada un, feren ses reclamacions firmades per l'amon Toni y les enviaren á Ciutat y arriben fora des temps legal. Vaia una passada. Casi casi no es creible. Per mí tu m'enganes. No, no t'engan y sinó escolta.—Con esta fecha dice esta Delegación de Hacienda al Sr. Alcalde de Sineu, lo que sigue: Habiendo sido presentado fuera del plazo legal el recurso dealzada interpuesto por el Sr. Regidor Síndico de ese Ayuntamiento, con autorización de la Junta Municipal, contra el fallo de la Administración de Propiedades é Impuestos por el que ha reducido la cuota fijada á D. Fulano y Menguano, en el reparto de Consumos del actual año, esto Delegación de Hacienda ha acordado desestimar dicho recurso por extemporáneo. Lo que traslado á V. para su conocimiento y efectos consiguientes. Palma 7 de Septiembre de 1911.—Y para muestra, un botón.

Y que vos agrada aquesta mostra? Ell pareix mentida. O ya no saben els pellosos quin día menjan pa? Tan desbaratats van que no saben quin día es troben? ¡Una gent tan llesta! O ya no arriben á pipiolés? Pero, de qui mes m'extranya es de l'amon Toni. Un homo com éll, y llavó no li admeten sa seva firma, ó es papés firmats per aquest Retgidó pastelé les hi tíran devall sa taula. Vaia un pas. Un homo com l'amon Toni que preten tant de cames primes no admetrerlí sa firma, es una galtada grossa. En Senyora hauría fet molt milló. Jo sé cert que ni dona á l'amon Toni amb una culletera. Es mes viveretxo en Senyora. Y de molt. Al entre tant la vila te setenta nou pessetes manco. Y pague pagés. Ses errades de sa pell, sa seva cuitó, es seu totx el mos fan treure de s'esquena. Y l'amon Toni no sen fa conciencia? Y non te escrupol? No es

just que en lloc de pagarles en aquestes setenta nou pessetes, en lloc de pagarles la vila, les pagui l'amon Toni ó es qui ha fet sa falta? Es just, es llógic, es racional que aquestes setenta nou pessetes les paguin es qui han feta sa capbuitada. En Mata-rates, l'amon Toni, en Senyora.... pero nó la vila. Axó es evidentíssim. Quina culpa te la vila?

COL-LECCIO DE POSTALS

Núm. 6

«Sa rata sabia ó un homo de dues caras,,

Hey havia un jovenet de familia molt humil que desde nin demostrave tenir sa superbia reconcentrade, estar posehit de sentiments perversos, que duia á n'es cap sa febra y es cor rodetjad de fel. Procurave conquistarse simpatíes ab injuríes, calumnies y bufonades per umplir de góig y satisfacció, y fer riure á certes persones.

Aquest jovenet no tenia mes remey que agafá se xapeta, y va consultar á una persone que li ha llevade sa talent á éll y á sa seu familia moltes de vegades, á veurer que li convenie més, si estudiar de «Mestre d'Escola ó de Capellá». (Vocació verdadera).

Comensá els seus estudis, continuant posant en prácticue ses «virtuts que hem dites». Axí es, que de part darrera se reia, se burlave y feya befa de D. Arnau, de se Congregació, del Sr. Ecónomo, d'en Llull y de molts d'altres. (Li poren justificá).

Va comprendre aquest estornell que per se sua carrera li convenia mes seguir un altre camí, que poría fer mes maig dins sa societat si's desfressave d'auveya, que si se presentave ab sa figura avorrible de llop. Axí ha fet aquest altre «Apóstol de sa pell, aquest Judas Iscariote.»

Ab sa seua «bruta, asquerosa, hipócrita, traidora, mentidera, infernal, satánica, diabólica, desenfrenade, desvergoñide, pudenta y oyosa ploma, injuria, calunia, lleva famas y honras y tira gargays á sa cara de ses persones honrades, y escampa d'aquesta manera tota se seu verinade.»

Ja ho deya Cristo: «Estau alerta, no fos cosa que vos enganassen aquets llops desfressats d'auveya.» Pes fruit coneixem els abres, axí tambe conixerem els llops desfressats per ses seues obres: be poreu fingir, empero prest ó tart mostran se «prodidura des seu cor, ses seves intencions malignes!» y abre que te sava tan malahida, no pot donar may bon fruit.

Rata, rata, ¿no tens beyes y vens mel? Mantell ó capa tot ho tapa.

Qu'et compri qui no't conex.
 Qui fá un pané fá un covó.
 Ja't conec herbete, pariol te dius.
 Es rosari en es coll y el diable en es có.
 Cria córps y et treuran ets uys.
 Medita Judas, medita un poc; mes envant
 mos vorem.

El Sen Llenderina

A NES NOSTRO AMIC

En Pep Taronjí

Que cherras Llendera den Pep Taronjí? Per ventura en Pep no es un homo honrat que en sa suó des seu front alimenta sa seva dona y es seus infants? Tal volta en Pep Taronjí no es un modelo de casats, un homo traballedó, que te esment á caseva y está be en tothom? Y tu Llendera te atrevirás á di d'un homo tan fané y formal com en Pep, altre no n'has sabut trobar que fos mes condret? Quina hipoteca dius tu estrafolari de Llendera? Quina garantia? Saps si tots fossin y haguessen estat com en Pep, yo te promet que en Mata-rates no duria es bastó! Mes homo que molts es en Pep, mes formal que qualque concejal ó concejals, mes sensé ó tant á lo manco com tots es pellosos plegats. Que has de aná á parlar Llendera den Pep Taronjí? Perque diu sa veritat? Perque contá lo que passa? Per axó tant de mal? Per axó tu Llendera trastocas en Pep Taronjí? Tu si que m'has sortida una hipoteca bona. Sapis que sa firma den Pep Taronjí val mes que sa teva, es de mes pes que sa teva. Nol hagués provocat sa criada y en Pep que es molt prudent y callat, res li hauria dit. O volíes Llendera que en Pep parás á mort? Tu Llendera volíes que en Pep se mossegás es morro? Vaia un homo mes estrebótic en Llendera. No tenguis pó Pep, no te asustis. Per noltros y per tots es bons sinavés ets un homo honrat, un homo de noms y de fets, un homo que saps fe cateva. Continúa cumplint ses tevas obligacions y es teus devés y está segú que Deu te beneirá. Perdona Pep de bon có á nen Llendera, en aquest cap buit que te es pern d'alt ben roveyat. No fasis cas d'aquest malanat, dexel fé que brami, que no te es seny cumplit. Y si te torna dires aquest esturment den Llendera, ya mos ho dirás y li pitjarem es tascó.

Sa festa de S'Arc

Anguany que debut á sa poca vergonya den Toni Gonelle y de sa debilitat de

l'amón Pera Juan, duen es mando des poble es pellosos, com es natural foren els encarregats de fer sa festa des poble. Per tirá el resto feren un Arc que va asser colocad devant sa taverna de Can Morro es dissapte de sa festa ó sigui día 14 d'Agost.

Después de passat es días de festa, feren un cadafal devant Can Polle, y tots es pellosos no sa cansaven de dir que faen es cadafal per fer unas grans festas día 23 d'Agost, ja que era es día (segons ell deien) que tornarie prenda sa vara en Bielet y per tal motiu no llevarien es paparins (Marca Miñó) ni S'Arc. Pero un contes fa s'ase y s'altre es traginé. ¿Ell que men direu? Idó es cap de dos días d'aver fet es cadafal al tornaren llevá, y lo mateix feren es mateix día en sos paparins, solament ma dexen fer es famós Arc perque servesqui per da realce á sa festa que día 23 havia de tení lloc, per sa nova entrada den Bielet.

Es fogoneus vajent axó no diven res, no fan sa mes petita reclamació perque sigui llevat S'Arc que tan de temps fae sa tenie colocat y un punt tan céntric y que tan molest era pes transit rodad. Pero ve día 23 d'Agost día en que havien de celebrarse ses festes. ¿Qué pasa? ¿Qué serán aquestas festas que tan pronosticaven es pellosos? No se veu gens de moiment de festas, es pellosos no van pes mitx, es pocs que se veven van en cara trista y abatuda. Mes tart mos enteren que antes de prenda sa vara en Bielet y seura á se cadira presidencial ha de seura á un banquet. En vista d'axó es pellosos mudan de cantet y diven que es motiu de tenir S'Arc posat es perque desitjen raeli eins totes ses casas fogonevas y que no el llevarán fins que tal cosa hagai sutceida. Vajent axó y ses moltes molestias que donava aquell tualte posat as mitx d'un des punts mes céntrics de Sineu, comensan á fer reclamacions á nes jefe de sa minoría Don Francesch Crespí avui segon Batle perque demani sigui retirad S'Arc.

Ve sa sesió de día 6 de Septiembre y es segon Batle demana á nes President tengui la bondat d'ordená sigui retirad S'Arc, y es President li contesta, te ordes dadas á nes President des Círculo Solidari perque antes de día 10 des matex mes tengui S'Arc llevat. ¿Creis ningu de voltros que sa contestació des Batle era per comploure sa justíssima reclamació que acabava de fer es segon Batle? Ca, no heu cregueu; va contestá d'aquesta manera perque no hi havia mes remei. ¡A bon entenedó, pocas paraulas!

Pero lo bó va esser día 7 de Septiembre que se dugué á terma s'andavellement des famós Arc. Heu de pensá y creure y no heu dupteu cap mica ja que es poble ne está enterat que aqueix día 7 de Septiembre ben dematinet comensaren s'asquerada per llevá

S'Arc, bax sa direcció de S'Apostol Miñó, y ya que no pogueren fer sa festa dedicada á se nova entrada den Bielet, le volgueren fer de qualque manera. ¿Sabeu en que consistí? Idó en fer un baraná as mitx de sa plassa y durant éll, ensultá á tots es fogoneus que sense posarse en nengú per allá pasavan. Tot axó á pressenci de empleats municipals y que segons diven ni havia algun d'aquets que era un des principals insultadós. Valguelos en aquets descarats pellosos que passant per sa plassa es Secretari de s'Ajuntament y essent insultat com tots es fogoneus que pasavan, per aquell grupo de pellosos desvergoñyts, les contestá bastant agre fins á nes punt que no tengueren barra per contestá y axica es cap y axó que havia personas que brevetjaven de lletruts, pero s'han olvidat que les falta s'educació.

Heu veis pellosos com sou una colle de desvergoñyts y que si vos llevan s'insulto, s'immoralidat y sa poca vergonya no queda res de voltros. Y axó que son (segons ells diven) es que forman es partid des bon catolics de Sineu.

Que Deu sen apiadi y ja que tots d'Ell dependim que vos tengui compassió y vos ne dexi fer cualguna d'acertada.

Un des carré Maio

Enterro de S'Arc

Y perque l'han tomat á s'arc? Que es de raro. No deien que nól tomarien? No escampaven per tot y no s'aturaven de repetí que havien de fé unes grans festes? Y cuant? Y per quin sant? Y per quin motiu? Y axó no sabeu? O sou forastés? y encare no vos n'havieu donat conte? Homo, espera un poc, escolta una estoneta, mira; has de sabre que els pellosos feren un arc gros, monumental y el posaren es mitx de sa plassa per perpetuá es triunfo den Biel no confirmantli, segons creien, es seu processament. Pe ses festes de sa Patrona sen feien grossos y pernetjaven á ferí, insultant en desvergonya es fogoneus asegurantlos y fentlos es corc de s'oreya malat, que ben prest en Biel duria sa vara. Passen ses festes de Agost y ve sa Fira y s'arc continua possat. Esperaven es triunfo que ya s'acostava. Arriba es dia tant desitjat pes pellosos. Es preparatius ya estaven fets, ses canyes ya les tenien enramallades, els globos mitx inflats, els focs en disposició d'esse cremats, ses banderes de s'arc, des gran arc, onetjaven alegres y totes chalestes aguardant es moment des trionf. Era es matí de día 22 d'Agost, sa vista se té,

L'Audiencia just pronuncia una paraula y sa péll román tota pensada, s'arc, aquest arc colosal á nes parexe incomovible, bamboletja; ses seves banderes arrufen tot d'una ses ales desplegadas; es carré del Bisbe está de dól. Y perque tan grossa mudansa? Que es lo que ha sutceit? ¡Ah! es que es venguda una mala nova, sa notici que ha arribat, es una noticia fatál, es processament den Biel ha quedat confirmat. En Llull está processat y no pot du sa vara. Y desde aquest mateix moment els pellosos ferits de mort perden ses bromes y ses canyes son retiradas y els globos se desinflan y es focs se reconen, y domés ha quedat s'arc, y aquest arc que antes significava ó volia significá pes partit de sa pell, victoria, triunfo, satisfacció sa mes completa, llavonnes significá derrota, ignominia, pena profunda. ¡Quina batuda! Va esse un cop mortál. Adios Biel. Adios vara. Adios arc. ¡Quin final! Ni vara ni arc, ni festes ni focs, ni globos ni canyes. Domés es pellosos s'han quedat en so processament. Poques d'aquestes.

REMITIDO

Sr. Director de SA DEFENSA

Sineu

Muy Sr. nuestro: Siendo completamente falsas las manifestaciones que á nosotros nos atribuye su semanario, publicadas en el número 11 del mismo bajo el epígrafe de «Es Pintos fora corda», amparándonos en los derechos que nos concede el art. 14 de la Ley de imprenta, remitimos para que sean publicadas en dicho semanario las siguientes aclaraciones:

- 1.ª Que el trato que nos dieron en Sineu los días que allí permanecimos fué superior y sin dejar nada que desear.
- 2.ª Que nuestro trabajo fué espléndidamente recompensado, pues se nos satisfizo con creces la cuenta presentada.
- 3.ª Que estamos sumamente agradecidos á la Junta organizadora de festejos y á todos los pellosos en general guardando de todos ellos muy agradable recuerdo.
- 4.ª Que será muy grato para nosotros cooperar en lo sucesivo á los trabajos verdaderamente laudables que lleva á efecto la Sociedad Círculo Solidario de Sineu.

Andrés Pol

José Tomás

Palma 31 Agosto 1911.

NOTA.—Es comentarís de sa carta anterior los dexarem fer per un altre día.

Sa crida des consum

Que es de viva sa pell? Y perqué? O no hu saps? Que va esse, meam digaumos una paraula. Es Batle havia promés en sessió á sa Junta Municipal que es dissapte día 2, es vespre ó lo mes tart es diumenge fería sa crida des Consums. No importa consti amb acta, yo vos don paraula d'honor. Pero es vespre des dissapte no se fa sa crida; vé es diumenge y ni es matí ni es vespre tampoc es fé sa crida. Y sa paraula des Batle? Y sa seva promesa? Fúm de formatjada. Fins es dilluns á les onze y mitja no doná ordes per fe sa crida. Y no sabeu perqué? Idó, heu de sabre que es peons de guardá s'ase y de dormí allá en terra, en sa serena se costiparen. Es satx per pó també de costiparsé, va preferí fe sa crida es mitx des sol, per pó de no aplegá un costipat y en aquelles hores fa sa crida des Consum. Ja heu crec, la gent va estimá mes diná que aná á nes convent á veure es fill maió de l'amo de Defla. Pero á veure si en aqueste hore no le sentiren es fogoneus á sa crida? Que heu degué fe aposta es Batle? Pero, éll havia promés..... bona la dius. Has cobrat es consum? T'han tornats es doblés? Sí, idó no pensis pus en sa crida.

CORRESPONDENCIA

Desde Llorito

Es cap derré mos feren sa crida des consum. Ya les ne sabía de greu? Ell no hi porien doná passada. Es lloritans pellosos envalentonats pes quatre cappadres de Sineu feien brevates y se reien de noltros, que no mos tornerien es dotbés, que no ferien sa crida cuantí més. Y diumenge quedaren escaldats. Ala les deiem noltros, hu veís, pifolés Lloritans, beneits que sou y encare no estau desenganats de aquets pellosos de Sineu. No veís vos duien venuts, que vos enganen? Vos prometeren que en Biel vendría así á Llorito á mostrarvos sa vara, que ha vengut? Que leu vist pus á nen Biel? Ni el voreu per are en so bastó, lo que heu vist, es tot lo contrari, que encare no va á ses sessions ni fa de Batle ni rés, lan retirat y no saben fins quant. Pero lo que es segú que tots es fogoneus de Llorito hem cobrat es consum y tots estam ben contens perque tot lo que hem volgut, hem tengut. Recabota des pellosos que no nan trete cap de llarga. Sempre han hagut de ená de grapes. I sa cisterna encare bela y s'obra de s'escola la ferán de lo que sobri y com diven que no sobrerá rés, ca, de sobrá, si basta, idó mirau si sortiran errats es contes. Lloritans, lluritans feís es cap viu, ojo... no vos fieu de aquesta gent. Non diven cap de vera. Son uns estrúmbois.

Un Lloritá

Veís si son mentidés es pellosos

No deieu voltros pellosos que es fogoneus no cobrariem es consum? Veís com tot vos vá malament? I voltros l'any passat nol cobrareu y enguany noltros l'hem cobrat. Es que es pellosos tenen s'alé curt, l'any passat van d'Herodes á Pilat, d'Anás á Caifás, s'esquinsen ses sabates de corre per veure si conseguirien qualque baxa, pero ca, encarare no l'han cobrat á nes consum d'aquest any passat. Si no saben corre, y sempre se troben enfangats. Ja haveu vist pellosos si noltros l'hem cobrat enguany á nes consum. Voltros no hu creieu y no hi porieu consenti. Pero haveu tocat en ses mans, heu vist es dotbés que mos han tornats y per la forsa haveu cregut. Vaia un altre xislet. Poseune are de messions, si el cobrareim á nes consum ó si nol cobrarem. Que tal pellosos, que han gonyat sa pretensió es fogoneus ó no l'han gonyada? Haveu vist si hem cobrat? Ell heu quedats com a muts, anau com á trists, feís una cara com á sentenciats á mort. Bona galtada. Brevetjau are. Vamos callau y no tirareu mes dois.

Sessió extraordinari

Es primé dissapte de Setembre, se reuní en segona convocatori sa Junta Municipal y s'acordá es cobro des consum. Pero cap de sa mayoria compareix, domes es Batle. Y l'amon Toni? y en Senyora? aón devien essé? Y perque no degueren vení? Segons hem sabut tenien mal de ventre y no pogueren vení. Es que l'amon Toni heí feia falta, éll es es sereguetero y pitjó que una buguedera. Sí, tens ravó que l'amon Toni n'amolla de verí, pero y quines feines tenia á sa sessió? Que poria dí mi hombre? No veus que no heí va aná perque en tenia d'aquella negra? Y perque? Fotne, perque ell es precissament es que no volia que se cobrás es consum y vengue remanadas de cap d'un vent y remanades de cap de saltre y heu consultarém... y heu vorém... y tenim tres mesos... Que hu veus Toni si hem estats tres mesos? No hu saps que els fallqs del Sr. Delegat son firmes? Idó que havies de preme d'esperá...? per demostrá mes y mes es teu toix? Fe contrari are Toni. Es que á les tres fa caló. Be, que pes papé que havies de fé, va convení mes noi fosses, haguesses taiat claus. Ya ten ha sabut de greu á tu Toni aquesta venguda de ses baxes. En Senyora es tot un homo, se fa sa reflexió, veu que han perdut y calla. La embastarém y cosirém l'any qui ve si mos ho comportan, eh Senyora? Axi m'agrada.

Un vocal.

PALMA DE MALLORCA

Imprenta de F. Soler.—Soledad, 27